

Warszawa, 18 grudnia 1933 r.

A61L 17/00 2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 18979.

Kl. 30 i, 8/02.

Charles Gebert
(Vesenaz, Szwajcaria).

Sposób obróbki wytwarzanych z kieszek nici antyseptycznych do szwów chirurgicznych.

Zgłoszono 24 czerwca 1931 r.

Udzielono 21 września 1933 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy obróbki materiału chirurgicznego. Proponowano nasycanie nici do szwów chirurgicznych rozmaitemi barwnikami smołowemi, oraz ich pochodnemi w dwojakim celu, a mianowicie dla nadania szwowi wyróżniającego go zabarwienia, tudzież dla udzielenia mu własności antyseptycznych. Pomiedzy barwnikami smołowemi, wykazującemi te właściwości, zasługują na wyróżnienie barwniki grupy akrydynowej. Za szczególnie pod tym względem pożyteczne barwniki należy uważać związki rtęcioorganiczne (dwu-bromo-oksy - rtęcio - fluoresceina) oraz fiolet metylenowy (pięcio i sześćcio-metylo-para-fuksyna).

Stwierdzono, że można otrzymać szczególnie pomyślne rezultaty, stosując do na-

sycania nici do szwów chirurgicznych w stanie zlekka zwilżonym, jako barwnik antyseptyczny, związek rtęciowochromowy, jak np. chromian rtęciawy lub chromian rtęciowy, i susząc zabarwione nici w niskiej temperaturze, a następnie poddając je wyjaławianiu w obecności obojętnego czynnika, np. ksylenu wywierającego działanie ochronne na barwnik antyseptyczny. W ten sposób materiał ten poddaje się wyjaławianiu bez obawy rozkładu związku rtęciowo-chromowego, jak chromianu rtęciowego lub rtęciawego, który bez tej warstwy ochronnej uległby rozkładowi. Jednocześnie zaleca się dobrać czynnik ochronny w ten sposób, aby pod koniec zabiegu wyjaławiania czynnik ten odparował mniej lub więcej całkowicie, poczem wyjałowione ni-

ci przechowuje się do użycia w naczyniu aseptycznym. Nie ograniczając bynajmniej wynalazku do tej wskazówki nadmieniam się, że w charakterze czynnika ochronnego nadaje się doskonale destylat naftowy o punkcie wrzenia około 137° — 142°C.

Wynalazek niniejszy wyjaśnia przytoczony poniżej przykład wykonania.

Katgut chirurgiczny (kiszki kocie) w stanie zlekka wilgotnych pasm nasycą się w 3%-wym wodnym roztworze chromianu rtęciowego, w stosunku do ciężaru katgut; w warunkach tych katgut pochłania około 99% chromianu rtęciowego z roztworu. Zabarwiony materiał skręca się w pasma w stanie wilgotnym, zawiesza na ramach i suszy w temperaturze pokojowej około 20°C. Następnie zanurza się go do czystego destylatu naftowego o punkcie wrzenia około 140°C, poczem nasycony produktem tym materiał wyjaławia się, ogrzewając go do temperatury około 53°C, i pozostawia w temperaturze tej do odparowania destylatu naftowego a wreszcie tak otrzymany materiał szybko pakuje się do wyjałowionych rurek lub innych naczyń, w których przechowuje go się aż do użycia. Dzięki obecności destylatu naftowe-

go unika się dostępu tlenu powietrza i wskutek tego zastosowana temperatura nie wywiera szkodliwego wpływu na barwnik antyseptyczny, który zachowuje przez to swe właściwości bakterjobójcze. W pewnych przypadkach zaleca się nie odparowywać wszystkiego destylatu, ponieważ obecność jego w materiale operacyjnym bywa pożądana.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób obróbki wytwarzanych z kiszek nici antyseptycznych do szwów chirurgicznych, przy którym to sposobie nici te traktuje się uprzednio wodnym roztworem środka antyseptycznego, poczem gorącym destylatem naftowym, znamienny tem, że jako środek antyseptyczny stosuje się związek rtęciowo-chromowy (np. chromian rtęciawy lub chromian rtęciowy) a nasycone tym środkiem nici suszy się przed ich obróbką gorącym destylatem naftowym.

Charles Gebert.

Zastępca: M. Skrzyppowski,
rzecznik patentowy.